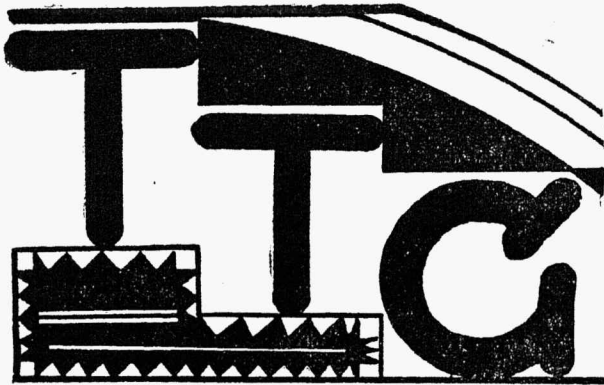

NR. 6

MÄRTS 1937

IX AASTAK.

Tallinn Lõuna
Kesklinna kooli

ENS
RIIK
Pääs

TARTU TÜTARLASTE-
GÜMNAASIUMI JA TARTU
TÜTARLASTEKESKKOOLI
HÄÄLEKANDJA

Nr. 6.

20. märts 1937.

IX aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlastegümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Sütt. Toimetuse liikmed: L. Hermann, T. Kudeviita, H. Kullam, E. Mõrd, A. Mägi, A. Villemson. Kunstiline nõuandja: J. Püttsepp. Talituse juhataja: V. Käpa. — „T. T. G.“ ilmub 8 korda õppeaastas, iga kuu 15. kuupäeval, alates oktoobrist. — Tellimishind: aastatellijaille 20 s. number, kuutellijaille 25 s. number.

Õpilaspere X aastapäevaks.

Meie aeg nõuab, et kool ja kodu peavad kasvatama noori loomulikule ja õilsale kooselule kaasini-mestega. Kool ei tohi piirduda ainult teadmiste andmisega, ta peab kasvatama ja arendama noortes loomulikku leidlikkust igas olukorras, et nad ellu siirdu-nutena oskaksid elatada endid oma isiklikust tööst ja suudaksid luua uusi väärtusi. Mainitud sei-sukohtadega esines juba XVIII s. Jean Jacques Rousseau, prantsuse valgustusaja mõjuvamaid esinda-jaid. Ta rõhutas peale kõige muu, et noori tuleb lasta õppida koge-mustest ja huvikohaselt ning kas-vatada neid omaalgatusliku töö

põhimõtte suunas. Need on põhi-printsiibid, millele on rajatud meie aja noorte isetegevus selle sõna kõige laiemas mõttes.

Meie Õpilaspere isetegevuse X aastapäeval soovin kõigile õpila-sile tööroomu ja omaalgatuse põhimõtte rakendamist veel kind-lamal ja süstemaatilisel kujul, kui see on esinenud tänaseni. Töö-tagem täna oma südameis, et ta-hame endid avaldada veel pare-mini, sest meie isiklik õnn on oleb kõigepealt meist endist. Andkem täna üksteisele lubadus, et meie ei taha jääda nii koolis kui ka kooli lõpetamise järele tegelikus elus passiivseiks pealtvaatajaks,

vaid tahame tegutseda oma õil-
sate sihtide ja aadete kohaselt, ra-
kendades oma algatus- ja teo-
võime nii isikliku õnne kui ka
meie rahvuslike paleuste taot-
lemiseks.

J. A d a m s o n,
direktor.

*

Noorte päralt on tulevik!

Tulevik — see on mõiste, mille
olemusel pole piiri. Või ehk suu-
dame öelda, kus algab või lõpeb
tulevik? — Ei. — Tulevik võib
ruttu saada olevikuks ja varsti
koguni minevikuks.

Seepärast leidkem juba olevikus
õiged ja head eluideaalid. Jää-
gem truuks nendele põhimõtetele,
mida oleme kord omandanud.
Ühendagem oma jõud, sest iga
üksiku jõud on tähtis meie Õpilas-
perele.

Nende soovidega õnnitlen Sind,
armas Õpilaspere, Sinu X aasta-
päeval.

Friida Krimm,
T. T. G. ja T. T. K.
Õpilaspere vanem.

*

T. T. G-l ja T. T. K-l oli äsja juu-
bel, suurpäev, millele võib uhke
olla meie kooli ühine pere. Kümme
aastat on möödunud sellest, kui
alustas tegevust meie koolis Õpi-
laspere kindla iseseisva organina.
Nende aastate jooksul on muutu-
nud palju meie kooli siseelus, mida
me ise ehk ei märkagi, sest oleme
muutunud ühes muutuvaga, küll
aga märkavad need, kes ei ole ise
kaasa teinud seda suurt muutumist
ja arenemist. Meie isetegevus on
sammunud pidevalt arenemise tõu-
suteed ja jätkab seda sammumist
kindlasti edaspidigi, sest nagu ei
ole lõppu ühelgi arenemisel, nii
ei ole lõppu ka meie Õpilaspere
arenemiskäigus.

Ikka kasvavat energiat, jõudu ja
tahet Õpilasperele tema töös ja
arenemises!

Uueks algavaks aastakümneks
ja edaspidisekski raugemata tahet,
jõudu ja energiat kahe õeskooli
Õpilasperele!

Lehti Sütt,
„T. T. G.“ tegevtoimetaja.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere organite tegevusest 1936./37. õ.-a.

Õpilaspere esinduse ja valit-
suse tegevus.

Õpilaspere esinduse tegevus käesole-
val õppeaastal algas 16. sept. esinduse
esimese koosolekuga. Sel koosolekul
toimusid Õpilaspere esinduse juhatuse ja
Õpilaspere vanema kandidaatide valimi-
sed.

Esinduse juhatuse kujunes järgmiseks:
esinduse juhataja P. Preedik (Vb g.),
juhataja abi H. Tamm (Va g.), kirjatoime-
taja H. Luukk (Va g.), tema abid H. Kul-
lam (Vb g.) ja L. Lepp (IVa g.).

Õpilaspere vanema kandidaatideks
seati õpilased: F. Krimm (Vb g.), K.
Rootsmäe (Va g.), H. Tamm (Va g.),

Öpilaspere esinduse juhatus ühes direktoriga:

istuvad: P. Preedik, dir. J. Adamson, H. Kullam; seisavad: H. Tamm ja L. Lepp; puudub H. Lukk.

M. Reeben (IVa g.) ja L. Reevits (IVb g.).

Öpilaspere vanema valimised toimusid 25. sept., kus Öpilaspere vanemaks sai õpilane F. Krimm (Vb g.).

Järgmisel esinduse koosolekul kinnitati Öpilaspere vanema poolt moodustatud valitsus. Selles sai Öpilaspere vanema kohusetäitjaks H. Tamm (Va g.), haridusjuhiks H. Kullam (Vb g.), ringidejuhiks K. Rootsmäe (Va g.), korraldajaks L. Sööt (Va g.), valitsuse sekretäriks L. Reevits (IVb g.) ja laekuriks M. Reeben (IVa g.).

Õpetajaist on Öpilaspere hooldajad direktor J. Adamson ja õpetaja J. Püttsepp.

Öpilaspere esindus on pidanud 3 juhatuse- ja 5 üldkoosolekut, kus on arutatud mitmeid Öpilaspere ellu puutuvaid küsimusi.

Öpilaspere valitsus on pidanud tarvi-

duse järgi rea koosolekuid ja on tegelnud peamiselt Öpilaspere otsuste ja Öpilaspere ja kooli traditsiooniliste ürituste elluviimisega ja rakendusega.

Kirjandusringi tegevus.

T.T.G. ja T.T.K. Kirjandusringi avakoosolek peeti 23. sept. Koosolekul valiti juhatus järgmises koosseisus: juhataja H. Tamm (Va g.), tema abi M. Valge (IVb g.), kirjatolmetaja P. Preedik (Vb g.), tema abi L. Reevits (IVb g.), laekur D. Senter (Va g.) ja tema abi K. Otsason (Vb kk.).

Hooldajana kuulub Kirjandusringi juhatusele õpetaja pr. E. Toomse.

Kirjandusring on pidanud 5 juhatusekoosolekut, kus on arutatud mitmeid ringi ellu puutuvaid küsimusi. Peale selle on

Öpilaspere valitsus ühes direktoriga:

istuvad: H. Tamm, dir. J. Adamson, F. Krimm, H. Kullam; seisavad: K. Rootsmäe, L. Sööt, M. Reeben, L. Reevits.

Kirjandusring korraldanud hõimuaktuse, samuti referaatkoosoleku koos Tartu Poeglastegümnaasiumi humanitaar-ringiga ja Lydia Koidula mälestusaktuse koos Hugo Treffneri Gümnaasiumi humanitaar-ringiga. 10. III s. a. toimus Kirjandusringi korraldusel traditsiooniline kõnevõistlus. Rohket kasustamist on leidnud ka ringi raamatukogu, kuhu käesolevalgi aastal on muretsetud juurde uusi raamatuid.

Kunstiringi tegevus.

T.T.G. ja T.T.K. Kunstiringi tegevus algas 6. sept. avakoosolekuga, kus valiti juhatajaks õpil. S. Arens (IVb g.), tema abiks E. Mõrd (IVb g.), kirjatöimetajaks L. Reevits (IVb g.), tema abiks K. Otsason (Vb kk.) ja laekuriks L. Pill (IVb g.).

Kunstiringi hooldajaks on õpetaja J. Püttsepp.

Kunstiringi juhatus:

istuvad: E. Mõrd, S. Arens, õpet. hooldaja J. Püttsepp; seisavad: L. Reevits, K. Otsason, L. Pill.

Kirjandusringi juhatus:

istuvad: M. Valge, õpetaja-hooldaja E. Toomse, H. Tamm; seisavad: D. Senter, P. Preedik, K. Otsason, L. Reevits.

Kunstiring on pidanud 3 juhatusekoosolekut, kus on arutatud ringi tegevuskava ja ülesandeid. Viimasel juhatusekoosolekul tõsteti üles kooliruumide kaunistamise küsimus ja kuulutati välja pannokavandite võistlus. Peale selle on Kunstiring korraldanud kaks korda nädalas linoollõike-tunde vilistlase L. R a b a juhatusel. Ka on ringi liikmete kasustada sisukas raamatukogu. Kunstiringi juures töötab plastikatrupp vilistlase pr. P. Reinbaum-Lindenau juhatusel, kuhu kuulub suurel arvul nii Tartu Tütarlastegümnaasiumi kui ka -keskkooli õpilasi. Plastikatrupp on esinenud edukalt koolis kui ka väljaspool kooli.

Enesekasvatuseringi tegevus.

T.T.G. ja T.T.K. Enesekasvatuseringi avakoosolek peeti 13. okt., kus valiti järgmine juhatus: juhataja M. Reeben (IVa g.), tema abi V. Tork (IVa g.), laekur V. Aaspere (IVa g.), tema abi A. R a u d (Va kk.), kirjatöimetaja H. T a m m

Enesekasvatuseringi juhatus:

istuvad: V. Tork, õpet.-hooldaja
T. Künnapas, M. Reeben; seisavad:
H. Tamm, K. Rootsmäe, V. Aaspere,
A. Raud; puudub insp. S. Pruuden.

(Va g.) ja tema abi K. Rootsmäe
(Va g.).

Opetajasliikmeina-hooldajaina tegutsevad Enesekasvatuseringis inspektress prl. S. Pruuden ja hr. T. Künnapas.

Enesekasvatusering on pidanud peale juhatuskoosolekute 2 referaat-koosolekut. Ka on ringi liikmed võtnud osa Rakveres peetud noorsoo karskuskongressist ja Eesti Noorsoo Karskusliidu poolt korraldatud karskuskursusest.

Muusikaringi tegevus.

T.T.G. ja T.T.K. Muusikaring algas oma tegevust üldkoosolekuga 2. nov., kus ringi juhatajaks valiti L. Sütt (Va g.), tema abiks M. Mikk (Va g.), kirjatoometajaks A. Kaik (Vb kk.), tema abiks L. Kallak (Va kk.) ja laekuriks E. Mõrd (IVb g.)

Õpetajaist on Muusikaringi hooldajad prl. T. Jakobson ja hr. P. Konsap.

Muusikaringi juhatus on pidanud 4 koosolekut, kus on arutatud ringi tegevuskava ja ettevõtteid. Ringi algatusel tegutseb ringi laulukoor õpilase H. Kullami juhatusel ja keelpillide-orkester õpetaja hr. P. Konsapi juhatusel. Peale selle on Muusikaring korraldanud isamaaliste laulude õppetunde, mis on uueks ürituseks meie senises tegevuses.

Spordiringi tegevus.

T.T.G. ja T.T.K. Spordiringi avakoosolek peeti 20. okt., kus valiti ringi juhatajaks L. Sööt (Va g.), tema abiks H. Freimann (IVb g.), kirjatoometajaks L. Sütt (Va g.), tema abiks V. Liik (Va kk.) ja laekuriks F. Hein (Va g.).

Ringi hooldajad-õpetajad on pr. L. Haamer ja prl. M. Treier.

Spordiring on pidanud 7 juhatuskoos-

Muusikaringi juhatus:

istuvad: L. Sütt, õpet.-hooldaja
P. Konsap, H. Kullam; seisavad:
A. Kaik, E. Mõrd, L. Kallak; puuduvad õpet.-hooldaja T. Jakobson ja M. Mikk.

Spordiringi juhatus:

õpetajad-hooldajad M. Treier ja
L. Haamer, L. Sööt, L. Sütt; seisavad:
F. Hein, H. Freimann, V. Liik.

olekut. Peale selle on Spordiring korraldanud klassidevahelisi rahvastepallivõistlusi, samuti korv- ja võrkpalli-kursusi. Ka toimuvad Spordiringis hr. Niileri juhatusel võrkpalli treeningtunnid. Peale selle on Spordiringi ülesandeks suuskade väljajuurimine oma kooli õpilastele.

Õpilaspere häälekandja „T. T. G.“

Ajakirja „T.T.G.“ toimetusse ja talitusse kuuluvad õpetajaist hr. K. Raud — pea- ja vastutava toimetajana, hr. A. Raielo — peatoimetaja abina, hr. J. Püttsepp — kunstilise nõuandjana ja hr. V. Käpa talituse juhatajana. Õpilastest on toimetuses L. Sütt (Va g.) — tegevtoimetajana, ühtlasi juhtkirjade, arvustuste ja teaduslikkude artiklite toimetajana, H. Kullam (Vb g.), L. Hermann (IVb g.) ja T. Kudeviita (IIIa

kk.) — ilukirjandusliku osa ja vesteosa toimetajana, E. Mörd (IVb g.) — illustratsioonide osa toimetajana, A. Villemson (Vb kk.), A. Mägi (IVa kk.) — kooliteadete toimetajana.

Käesoleval õppeaastal on ette nähtud 8 ajakirja numbril ilmumine. Esimene number ilmus 4. novembril 1936. aastal ja sellest alates on ilmunud ühes käesolevaga 6 numbrit.

„T.T.G.“ ilmub eelmise aasta kaustas ja sisuliseltki ei ole ette võetud muudatusi. Ajakirjas on rikkalikult pakutud klišeelustisi. Linoollõikeid on antud ka mõõdukal määral. Ilukirjanduslik ja populaarteaduslik osa püsib endisel sisukal tasemel. Kaastööd on saadud I kk. klassist alates kuni viimase gümn.-klassideni. Tellijate arv on rekordiline, võrreldes endiste aastate tellijate arvuga. Toetust ajakirjale on saadud koolilt ja Lastevanemate-komiteelt.

„T.T.G.“ toimetus ja talitus:

istuvad: A. Raielo, V. Käpa, L. Sütt, K. Raud, J. Püttsepp; seisavad: T. Kudeviita, A. Villemson, A. Mägi, E. Mörd, L. Hermann, H. Hullam.

Sa tuled.

**Su hää! ju leppade ja kraaviperve vahel.
Kus eile tukkus talv, veel nõnda morn ja tume,
nüüd vuliseb ja rada murrab voogav ahel,
täis päiksetuld ja sinivett, mis sulatanud lume.**

**Nii tuled, kevad, kõikjal helistades kelli,
ja mahe iil see poetab mu hinge rõõmu, valgust.
Õrn sinitaevas puistab alla päiksekiiri helli,
neist meie elueod, aatomid on saamas algust.**

**Ju homme, ülehomme tärkab sinililli,
ju unund karmid tuisud, üsas uusi tuuli,
hing tulvil leelodest, suu puhub pajupilli,
ja kevadtervitusi toob, kel iial antud huuli.**

L. H.

Et olla üheväärne...

Kati istus keldri taga kivihunnikul ja nuttis. Nuttis nii, et pisarad aina tilkusid punaruudulisele sitskleidile, jättes järele tumedad plekid, mis ikka järjest tihenesid, nagu oleks vihma sadanud riidele. Väike kõhn keha rappus ja helepruunid juuksesalgud kleepusid põskedele. Näis, nagu võiks Kati siin istuda ja nutta õhtuni, — nii lootusetu näis olevat olukord, millesse ta oli sattunud täiesti kogemata, täiesti süütult. Ja tütarlaps nuttis veel kibedamini, kui talle meenus hommikune juhtum. Nii kurjad olid teised tema, vaese Kati vastu. Temast ei hoolinud keegi, kõik pidasid teda tähtsusetuks. Jah, lapseks pidasid nad teda, olgugi et temagi tahtis olla

suur ja tähtis nagu Leeni, — see Leeni, kes oli nii uhke ja kes nii väga meeldis kõigile.

Ja Kati oli kirjeldamatult vihane Leenile, et järsku enam nutta ei tahtnudki, vaid viskas pea selga ja hüppas trotsliku näoga püsti. Ta sellele Leenile veel näitab! Kas oli siis Kati süüdi, et lehmad olid nissu joosnud! Ega tema väravat lahti jätnud, kindlasti ei jätnud. Kati mäletas selgesti, et loomad tulid laudast ja värav oli lahti, ja kas siis tema süüdi oli, et nad kohe lahtisest väravast välja tormasid. Pealegi teadis Kati, et Leeni oli just see, kes värava lahti jättis, sest kes siis muu sai olla: Leeni tuli ju kõige hiljem õhtul koju. Muidugi

kolaskirjuri kesteab kus ja jättis tules värava lahti. Ja Kati pidi kannatama Leeni pärast, selle kurja Leeni pärast, kes Katit üldse vaevaks ei võta enda vääriliseks pidada.

Hakkas juba hämaruma. Tavalise laupäevaõhtuse rahu asemel oli täna igal pool hääli, lugematuid hõiskeid, hüüdeid ja laulurõkatusi. Mingisugune ootus ja salapärane rahutus rippus õhus, midagi pidi tulema. See miski oli jaanituli, mis pidi täna õhtul loitma Kõrgesaare kingul.

Kati seisis ikka veel keldrinurga juures ja vahtis Kõrgesaare poole. Rohutirtsud saagisid kõrvulukustavalt kõvasti ja rikkusid Kati juba niigi halba tuju veel rohkem. Hommikune sündmus meenus täielikult kogu kibedusega. Nüüd oli nagu nutust punane, juuksed sassi läinud ja kleit kortsunud. Nii ei sobinudki minna teiste hulka. Aga tagasi peretuppa minna, kust ta enne välja oli joosnud, ei tahtnud ka, sest seal oli peremees ja Juhan, ja neid kartis ta praegu kõige rohkem.

Kati kuulis, kuidas keegi kõndis üle õue ja laulis midagi kõrge ja väriseva häälega. See oli kindlasti Leeni. Nüüd oli ta vist ennast juba ehtinud ja kõndis õues, sest tal ei olnud midagi peale hakata. Kõndis ainult ja ootas, et ehk tuleb Juhan välja, ja siis nad saavad ühes minna. Küll Kati juba Leenit tundis. Kindlasti ootas Juhanit. Miks ta muidu naerab alati nii imelikult, kui Juhan mööda läheb, naerab alati ja ise vaatab Kati poole, et kas see ka midagi märkab. Kati saab alati aru, olgugi et ei lase seda välja paista. Ega ta nii rumal polegi, nagu nad kõik arvavad.

Seda mõeldes hakkas Kati pikka aega mööda aiaveert allapoole kõndima. Ta ei teadnud isegi, kuhu tahtis minna. Oli ainult hea lonkida nii aegamööda, ilma et oleks kuhugi kiiret. Oleks võinud kõndida lõpmatukseni. Ei olnud kedagi kuski, kes oleks näinud või kes oleks hüüdnud ja käskinud midagi teha nagu alati. Täna võis Kati teha, mis tahtis, kellelgi ei olnud õigust teda keelata.

Eemalt hakkas juba paistma üksikuid tulesid, kustki kuuldus laulu ja lõbusat tantsuviisi, aga Kõrgesaare kingul oli veel pime ja vaikne.

Kati kõndis ikka edasi, kuni jõudis heinamaale. Siin oli märg ja vesi lirtsus jalgade all. Katil oli hea. Mis sellest, et kingad said märjaks, vanad olid nad niikuinii. Katil olid kodused, aga neid ta ei tarvitanud täna.

Ja korraga oli Katil hea meel, et ta ei läinud Kõrgesaarele. Ta tundis, et ta ei ole niisugune nagu teised, et ta teeb midagi, mis on täiesti omapärane ja uus.

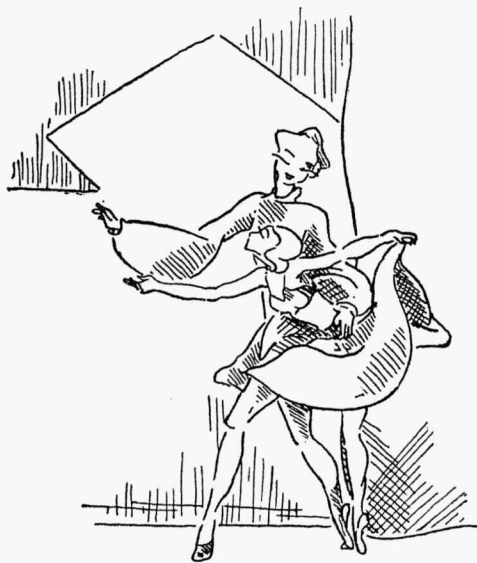
Siin ta kõndis nüüd, see väike ja kõhn tüdruk, vana sitskleit seljas, mis oli pealegi veel määrdunud, jalas vanad kingad.

Kati on uhke, tema ei hooligi jaanitulest. Mis läheb temale korda see tuli! Tal on muudki teha, kui minna ja tantsida seal Kõrgesaarel nagu kõik teised. Kindlasti on Leenil ja kõigil teistel pärast kahju, kui näevad, et teda ei olegi, — kindlasti nad kahetsevad.

Jõudnud jõe veerde, kõndis Kati edasi piki jõekallast, lükates kätega kõrvale pajuoksi ja takerdudes pikka heina. Talu kohal tegi jõgi järsu käänaku. Jõudnud selleni, kuulis Kati

K. OTSASON.

BALLETISTSEENID.

teisel pool suurt pajupuhmast sosinat, siis naeru. Sääl sahises üks lootsik tasa kõrkjates. Aerud sulistasid vees ja käänaku tagant ilmus nähtavale paat.

Kati seisis hiirvaikselt ja ootas, kuni paat möödus. Ja siis korraga oli süda jälle ääretult kurb. Seal nad sõitsid, Leeni ja Juhan, tema, Kati, aga seisis siin ja tal ei olnud kuhugi minna. Kui ometi oleks keegi, kes oleks natukegi omasem! Need siin olid kõik nii võõrad.

Kati vaatas veel kord tagasi ja kõndis siis jälle edasi piki jõekallast. Endine hea tuju oli nagu pühitud.

Seal korraga tõusis Kõrgesaare kingult hele leek taeva poole. Sädemed lendasid laiali ja lõõtspill hakkas

häälitsema. Kõrgesaare kingul hakati tantsima.

„Noh, kas Kati ei lähegi tantsima, mis?“

Kati vaatas ümber, kokkunud ootamatust küsimusest. See oli Mihkel, Lepikvälja suviline, kes eksitas Katit nii sõbralikult. Ent Kati ei vastanud midagi, tegi ainult mossis näo ja ajas huuled trotsivalt torru, vaadates Kõrgesaare poole.

„Ega's minemata saa jätta, niisugune õhtu,“ arvas Mihkel ja asus edasi sammuma. „Tule kaasa, mis sa siin vahid!“

Kati vaatas imestunud näoga Mihkile otsa, imestunult sellepärast, et keegi kutsus teda, Katit, jaanitulele. See oli tõesti nii imelik ja võõras.

Nüüd naeratas ta ainult ja läks sõna lausumata Mihkliga kaasa.

Kati tantsis, esimest korda elus tantsis koos suurtega nii palju, kui tahtis. Ei hoolinud sellest, et ei olnud ehitud nagu teised. See ei olnudki aga nii halb, sest keegi niikuinii ei märganud midagi selles keerises. Kostis ainult naeru ja kilkeid, löötspilli tuttavlikult lõbusat ja kodust viisi ja tulepraginat põleva tõrvatünni kukkumisel.

See oli ülevaim silmapilk, kui üleni leekides vabisev tünn lagunes ja,

suutmata püsida kauem varda otsas, langes alla lugematute väikeste tuletükkidena. Neid hõiskeid ja kilkeid, mida see tekitas! Siis istus Kati maha samblale õhetavana ja õnnelikuna ja tundis, et ta oli väga väsinud.

Pärast, kui kõik oli läbi, kui Kati lamas juba voodis ja väljas tõusis päike, surus ta päris salaja oma pea patja ja nuttis tasa, seekord aga sellepärast, et oli õnnelik. Kati oli ju nüüd üheväärne kõigi teistega, ta oli nüüd suur nagu Leeni ja teised, kes teda tänaseni üldse ei arvestanud. L. S.

Aug. Alle'ga vestlemas.

4. detsembril m. a. otsustasin külastada kirjanik August Alle't, kes elab hotellis „Peterburg“, Uueturu 22.

„Kas härra Alle on kodu?“ küsin uksehoidjalt.

„Ei ole,“ vastab küsitav. „Siit on teil teda raske leida, kergemini leiata ta kohvik „Ko-ko-ko'st“,“ lisab uksehoidja tagasihoidliku naeratusega.

Jätan härra Alle'le kirja, milles teatan, et külastan teda pühapäeval.

On ilus pühapäevahommik, kui sammun jälle piki Uueturu tänavat alla. Seekord on härra Alle kodu, ja et ma tunnen teda isiklikult, siis ei ole mul esitlemisraskusi.

Lasen silmadel kord toas ringi libiseda. Kaunis avar tuba, mille seinu katab punakaspruun tapeet. Ühe sein ääres asetseb lai punakat värvi puuvoodi, mille ees põrandal lamab ajalehti. Viimased on arvatavasti sinna sattunud sel teel, et kirjanik õhtul enne uinumist loeb voodis. Akna all on kirjutuslaud, mille ümber mõned pehmed punase sametiga ületõmmatud toolid. Lual leiduvad raamatud on kõik ülikooli õpperaamatud.

„Millised mõjustused teil olid, et hakkasite teotsema luule alal?“ nii algan oma usutlemisjuttu.

„Hm! — Kuidas pean seda seletama?“ sõnab kirjanik maheda muigega. „Arvan, et peab olema loomulik tarve oma hinge väljendamiseks ja tunnete valamiseks värssidesse.“

„Millal hakkasite luuletama?“

„Kaunis palju aastaid tagasi. Olin vist umbes kahekümneaastane, kui esimest korda katsetasin.“

„Kas ka muul alal peale luuletiste teotesite esialgu?“

„Ei, pean ütleva. Proosateoseid kirjutasin, kui olin neljateisikümneaastane koolipoiss, aga need olid ka mu ainukesed sellelaadilised katsed kirjanduspöllum. Hiljem pole ma enam sääraseid kirjutanud.“

„Millal oli teis inspiratsioon ja luuletamistung kõige tugevam?“

Kirjanik jääb hetkeks mõttesse. Ta nägu tõmbub pisut naerule ja silmad lõõvad nooruslikult särava. Süütab paberossi ja tõmbab paar tugevat mahvi.

„Siis, kui ma olin kõige rohkem armunud,“ sõnab lõppeks naerusui.

„Kuidas on see praegu? Kas aeg siin ka oma mõju avaldab?“

„Jah, pean ütleva — aeg on just see, mis kõigele vajutab pitseri. Praegu valitseb elulähedus ja mõjule on pääsenud eluproosa, see lõikab luulepaelad katki.“

„Kuidas sünnivad teie luuleteosed? Kas äkki kerkib midagi mõttesse ja siis panete kohe kirja või haute kaua peas midagi ja siis lõppeks poetate need mõtted paberile?“

„Süstemaatiliselt pole ma midagi teinud,“ sõnab kirjanik uut paberossi põlema süüdates. „Kuid pean ütleva, et enamik minu luuletistest on sündinud nii, et kohe pähe kerkinud mõtted olen valanud värssidesse. Kui ma olen luuletanud, siis ikka korraga terve seeria. Üldse on luuletamistung olnud mul väga katkeline.“

„Kas luuletis nõuab hiljem veel ka viimistlemist või jääb püsima kord kirjutatud redaktsioonis?“

„Harilikult varematal aegadel viimistlesin, kuid hiljem enam mitte. Kuid arvan, et iga luuletis peaks leidma viimistlemist;

ta peaks seisma pärast valmimist. Juhub ju tihti, et hiljem kerkivad esile paremad mõtted, seega saaksid luuletised palju küpsemad ja mõnupakkuvad. On ju tõsi, et mõned luuletised sünnivad kohe väga headena ja nad ei nõua enam hiljem viimistlemist.“

„Miks ei kirjuta teie enam följetone? Olid need ju omal ajal väga huvitavad ja teravmeelsed.“

„Makkan varsti kirjutama,“ vastab kirjanik lühikese vaheaja järele. „Praegu on olukord üldse raske. Olen esiteks õpingutega liiga koormatud ja teiseks — kaamel ei lähe läbi mõelasilma. Paratamatult puudutaksid mu artiklid mitmeid isikuid ja — kellel pahandusi on nii väga tarvis.“

„Kuidas veedate talvel oma vaba aja? Kas kohvikus käies, lugedes või õppides?“

„Vaba aega on mul praegu väga vähe. Nimelt seisavad ees rasked eksamid ülikoolis,“ vastab kirjanik. „Ja ühel vanal inimesel pole enam eksamid naljaasjad, nii nagu teil, noortel temperamendiküllastel tütarlastel,“ lisab hr. Alle naerdes juurde. „Kuid kui vaba aega jätkub, siis istun kohvikus ja maletan. Malemäng on mu suurim nauding. Lugemises ma lohutust ega ajaviidet ei leia. Olen eesti ilukirjanduses täiesti pettunud. Harva ilmub mõni hea teos, mis mind võlub ja kaasa kisub.“

„Mida teete suvel?“

„Suved olen ma viimastel aastatel veetnud Pühajärvel, nagu ju isegi teate.“

„Miks valite suvituskohaks just Otepää?“

„Otepää on ilusamaid maastikke terves Eestis ja inimesed on seal väga vastutulelikud ning lahked.“

Tunnen härra Alle viimastest sõnadest enesele komplimenti, sest kuulun ka Otepää elanikkude hulka.

„Suvel on mu armsaimaks ajaviiteks ning spordiks kalastamine. Tore on hommikul vara minna järvele, nautida seal päikesetõusu ja looduse küllust.“

„Kuidas on teie praegune meeleolu?“

„Viletsavõitu. Eksamid seisavad ees ja teiseks pole ka igal haritud keskmiste ajudega mõtlejal inimesel praegusest ajast ja olukorrast eriliselt midagi rõõmu tunda.“

„Kas veedaksite pigemini elu maal või linnas?”

„Kindlasti maal. Olen meie seltskon-nast ja tema asjaajamisest täiesti tülpi-nud. Elaksin meelsasti maal üksinduses, kuid talvel paratamatuse tõttu pean elama linnas.”

„Miks loobusite arstiteaduse õppimi-sest?”

„Enamline revolutsioon katkestas mu õpingud,” sõnab kirjanik ohkega. „Pidin Tartust lahkuma, ja kui tagasi tulim, pol-nud siin ülikooli. Hiljem, kui avati, oleksin pidanud teisi järele ootama, sest mu õpingud algasid kaugema kursusega. Ja veel enam — siis tundsin end olevat kir-jandusest kaasa kistud ja ma hülgasin arstiteaduse.”

„Millal arvate lõpetada õigusteaduse osakonna?”

„Õigusteadust hakkasin õppima just majanduslikkudel kaalutlustel, sest kir-jandus meie oludes ei tasu end üksi. Loo-dan ehk jõuluks lõpetada ülikooli.”

„Mis mõtlete siis ette võtta? Kas hak-kate praktiseerima advokaadina, kohtuni-kuna või notarina ja kus?”

„Advokaadina, hakkam vargapoistega asju ajama,” vastab härra Alle muiates. „Kus teotsema hakkam, seda praegu ma kindlasti ei tea, aga arvatavasti esialgu Tartus ja hiljem Tallinnas. Olen Tartust ja ta elanikkudest täiesti tüdinud,” lisab kir-janik juttu lõpetades.

Tänam härra Alle't lahkete vastuste eest ja lahkun.

„Näete nüüd, ega see ajakirjaniku-kutse kerge polegi,” naljatleb kirjanik, kui saadab mind trepist alla.

Laine Tamme.

Neistsinaseist lahkunuist.

XV l end — 1934. a. Vc kl. (j ä r g).

Järgnevalt tuletame meelde Gertrud Moor'i — nagu mäletan, Alatskivi-Koda-vere, igatahes Peipsi kandist, sest seal neid Moor'e leidub. Jälle väikesevõitu tüdruk, ennem brünett kui blond, aga küllalt krabe ning temperamendikas ja päris südi õppima. Jätkus teda mujalegi, aga siiski tuleb teda asetada tagasihoid-likkude ja kooliõpilaskude õpilaste liiki ja rubriiki. Üldiselt meeldiv, käbe tütarlaps. Praegu — teadmata kus.

Valentine Muska. — vahest Tar-tust, kuid tal oli suhted ka Palamusega. Pisike sitkekoeline plika, võimalik, et soontes vene verdki. Ovaalpalgeline, blondipoolne, visast kasvust hoolimata õige proportsioonne. Rõivastuses raami-desse surutud maitsekust, käitumises loomukohast distsipliini. Opinguis mitte halloolist edu, vaid pingutuslikku paika-pidavust. Iseloomus tahedust, kuid mitte elusalgamist ja noorusrõõmudest loobu-mist. Kitsamas ringis päris armas sädis-tav tütarlaps, kel mõõdukalt eluindugi. Siiski arvustavalt kõigesse suhtuv, vahest märgatavaid isekuse turtsatusigi, millest aga ei kujunenud vastuolulisi küsimusi.

Igatahes sitke, elust läbilööv inimene. Praegusest tööst ning tegevusest puudu-vad andmed.

Linda Pastak — kindlasti Pango-dist. Mitte nii suur, kui ta nimeõde (tõe-näoliselt küll pärisõdegi) praegusest IVb g. klassist, vaid igas suhtes dimensiooni-delt piiratum. Šatään. Näoilmes nagu pahurust, vimma, sõnades salvavust, trot-sivust, mõnikord valimatutki. Seejuures löögivalmist kuraasi, mis alistumisest ei tahtnud kõssatagi. Aga pisaraid sai siiski näha — ei tea, kas ülekohtutundest või kangusest. Visa natuur, kes õpinguisi tahestahtmata katsus läbi lüüa, kuigi iga-kord nii ei tulnud välja, kuidas tahtis. Liikus südilt ja iseteadvalt õpilaskaaslaste hulgas ja rakendas end mitmessegi õpilas-üritusse. Mitte ei tea, mis praegu teeb.

Helmi Peeb (ka Peep) — võib-olla maalt. Kui ma ei eksi, oli ta päris hea sõber Pastak'uga. Lüheljas ümmaravormi-line šatään tüdruk, pisut punajumeka ilmega. Kaunis pehme ja ladusa kõnega, ajuti õige hoogsa jutuga. Võrdlemisi so-biva iseloomuga ja näiliselt hea süda-mega. Opinguis nii keskelt läbi — ei hea

ega halb. Liikuv, seltskondlik ja üldiselt armas. Praegune eluseisukord teadmata.

Laine Sild — ei mäleta kust, nagu ma tast üldse imevähe mäletan. Aga ma usun, et ta oli Elvast. Kaunis pikk tütarlaps, blondipoolne, ladusa jutuga ja võrdlemisi lahtise peaga, kuigi mitte päris priima. Õpinguis igatahes tal raskusi palju ei olnud. Küllalt elurõõmus, kuid viisakas, oma kaaslasteperesse hästi sobiv. Jällegi ei tea tema elust pärast koolist lahkumist enam midagi.

Irene Teppo — kindlasti maalt. Pisike nakerjas tüdruk. Šatään, valkja näoga. Lapselikult häbelik, pisut nagu saamatugi oma käitumises. Hoolega töö küljes püsiv, aga päris rahuldavate tulemusteni jõudis harva. Ikka ähvardasid neetud puudulikud. Ainult südi töö viis lõppeks eesmärgile — kooli lõpetamisele. Kaugemale õpinguist teda muidugi ei küündinud, õpilasüritusis ja muus ei mänginud üldse kaasa. — Ei tea temastki praegu midagi.

Elsa Toom — Karlova veskimajast, üks neist Toomedast, kes meie kooli on lõpetanud. Blond, valkja jumega, võrdlemisi pika kasvuga, kuid kehakonstruksioonilt õige habras ja tervislikult mitte tugev. Oli paremaid ja lugupeetavamaid õpilasi klassis. Tööresultaadid enamasti head. Käitumiselt hästi kasvatatud ja oma põhiiseloosult juba viisakas. Tasase kõnega, tagasihoidliku natuuriga. Klassi- ja õpilasüritustes juhtivamaid jõude, varakult juba ringide juhatuses, hiljem „minister“ ja oma klassi soliidikaim esindaja ükskõik kus ja millal. Aga kui klass mõne vembuga hakkama sai, tegi ta selle vembu kaasa ka ja mõnikord mängis koguni esiviulit. Üldiselt siiski nukker ja endasse tõmbunud isik. On arvatavasti Tartus, aga kas edasi ka õpib, ei tea. Kavatses kord Tallinna asuda, aga pole teada, kas ta selle kavatsuse teostas.

Irene Torrim — Voldist, ema poolt vene verd. Šatään, õhetavate ja alatiselt

punastavate põskedega, häbenev. Keskmist kasvu, pisut ettepoole hoidev, aeglaste ettevaatlikkude liigutustega. Aravoitu tagasihoidliku kõnega. Oli üldse väga tagasihoidlik ja alles lapselik. Edu töös ei olnud mitte suur, aga tööd ta tegi. Mõnedki mitterahuldavad tulid sellest, et tal puudus kuraas ja soovitav väljendusvõime. Aga muidu oli hea laps. Opilasettevõtteis — arusaadav — kaasa ei elanud. On praegu küll vist maal.

Nanni Zuppig — Botaanika tänavast. Alul pisike, siis aga juba päris pikk sihvakas tüdruk. Blondi poole kalduv, õhetavapõseline. Õige palju rääkiv; mõnikord asja ees, teist taga, aga rääkiv. Sai selle harjumuse eest tihti märkusi päevikusse ja teatevihku. Aga vastamiste puhul jäi rääkimises küllaltki „vahele“. Kippus sageli jonnima, protesteeris ja leidis, et temale või klassile tehakse aina ülekohut. Tundus nagu vintskust ta natuuris. Aga paha tüdruk ta ei olnud. Alustus lõppude-lõpuks olukorrale ja asi tahe. Oma vintskuse juures oli ta ometi iseiseisev ja ka iseteadlik. Pügada ja väänata Nanni juba ennast ei lasknud ja ei lase seda kindlasti praegu eluski. Ringides ja muudes õpilaspere omaalgatustes oli ta teadlikult-südi kaasatõmbaja. Ka oma klassi algatuste läbiviimiseks oli ta vajalik isik, keda võis usaldada ja kes ka asja läbi viis, kui selle endale peale võttis. Praegu teenib Tartus linnaametnikuna, täpselt ei mäleta millises asutises.

Sellega on siis XV T. T. G. lend läbi, nii a, b kui ka c klassi õpilased.

Järgmisest lennust ma kirjutada ei saa, sest selle lennu abiturientidid polnud „minu“ klassist. Vc klassi õpilasi ju nooremis klassides ikka tundsin, aga vanemais klassides siirdusid nad minu vaatepiirist välja. Võiks vahest ainult kirjutada natuke möödunud õppeaasta lennust, kuid — eks näe, kas „T. T. G.“ mulle enam selleks ruumi annab.

Alter ego.

Nii siis tuleb meil ju loterii — loterii-allegri!!!

Käesoleva aasta 24. veebruari stipendiaadid- laureaadid.

Helvi Kullam.

Laine Hermann.

Eesti Vabariigi aastapäeva puhul said tunnustus-stipendiumi kaks T.T.G. õpilast, nimelt:

1) õpetajate stipendiumi 50 krooni Vb klassi õpilane Helvi Kullam — algatusrohke ja innuka tegevuse eest kooli õpilasüritustes, eriti laulu, laulukoori juhtimise ja muusika alal;

2) Lastevanemate-komitee stipendiumi 30 krooni IVb klassi õpilane Laine Hermann — tunnustust pälvivate jonniste ja ilukirjanduslikkude katsete alal kooli ajakirjas „T.T.G.“.

Südamlik tervitus neile siinkohal „T.T.G-lt“.

Matkama!

Matka tehniline külg.

1. Matka kava. Huvimatkadajad määraku juba varakult kindlaks oma rännaku siht ja kava. Seda võib teha üheskoos, kuid võib ka üks isik kava välja töötada, mis siis kõigi osavõtjatega koos läbi arutatakse ja mida tarbekorral täiendatakse. Kavas märgitakse külastada kavatsetavad kohad, maastiku iseärasused, muinas-aegsed mälestusjäänused, iseloomulikud rahva eluavaldused, õõbimiskohad

jne. Kahtlemata on tarvilik enne matkale minekut tutvuda nende kohtadega, kust tahetakse läbi minna. Selleks tuleb kasutada kirjandust, niipalju kui seda on ja kuipalju see on kättesaadav. Lugeva tuleb ka ajalehtedest ja ajakirjadest („Loodusevaatleja“, „Turismi uudised“ jt.) vastavaid kirjeldusi. Sagedasti sisaldavad need mitmesuguseid huvitavaid andmeid matkaja jaoks. Soovitav on ka saada olev

kaardimaterjal läbi vaadata ja vastav kaardileht rännaku jaoks muretseta, et osataks liikuda võõrais paigus ja suude-taks leida vaatamisväärsed kohti. Võib muidugi koolikaardilt paras osa matka jaoks ära kopeerida. Materjali hankimisel tuleb pöörduda aineõpetajate poole.

Vaatamisväärsete paikade ülesleidmist koha peal kergendavad tulevikus turismi-tähised, mida Eesti Turistide Ühing kavatseb asetada liiklemisteede äärde. Tähise juure asetatakse tahvel paiga asukoha joonisega ja kaugusandmetega. Muinas-linnuste otsa kavatakse asetada lipud. Tähistamine algab tänava kevadel ja seda toimetavad kohalikud noorkotkaste orga-nisatsioonid.

2. Matkateema. Iga matkaja valib endale ühe peamise matkateema, millele ta siis rännates pöörab erilist tähelepanu. Vastavalt huvialadele võib valida näiteks teemadeks maapinnavormid, taimestik, loodusevarad, külatüübid, tööstused, mõne rahvaklassi elu-olu (randlaste, setude), muinaslinnused jne. Sellele vaatamata ärgu piirdutagu ainult ühe ala vaatlemisega. Vaadelda ja tähele panna tuleb kõike, peateemale aga peab juhtima erilist tähelepanu. Selleks muretsetagu koha pealt postkaarte, küsiteldagu kohalikke elanikke, tehtagu ülesvõtteid, skitse, koguta-gu kivindeid, taimi jne. Et matkal omandatud teadmised oleksid täpsed ja tõetruud, tuleb päeva jooksul sagedasti tarvitada märkmikku ja õhtul teha pikem kirjalik kokkuvõte tähelepanekutest. Siis on muljed veel värsked ja on võimalik, kui tarvis, täiendusi teha. Ei tohi lootma jääda mälule, sest paljudgi ununeb varsti. Üks matkasalga liige peab peale selle veel päevikut pidama tõsiste ja lõbusate päeva-elamuste ja ettenägemata sünd-muste kohta. Saadud muljed ei pea jääma ainult igäihe enda teada. On mõeldav, et neid hiljem ka teistele mõnel koosole-kul ette kantakse või koguni teatud aja järele matkal kogutud materjalide ja tööde näitus korraldatakse või matkakirjeldus kooli ajakirjas avaldatakse. Seal siis näe-vad ka teised, et tõesti võib matkal silma-ningi laiendada ja teadmiste hulka suuren-dada.

3. Matkajuht. Matka edu oleneb

suurel määral matkajuhist. Nooremate matkajate juhiks olgu mõni täisealine, vanemates salkades aga samavanune kui matkajad, kuid kellel selleks terve grupi usaldus. Matkajuht peab olema energi-line, arukas, kiire otsustusvõimega ja kindla sõnaga. Ta peab tundma oma matkakaaslaste iseloomu ja kehalisi võimeid. Ta peab tundma ka hästi matka-kava. Matkajuht peab arvestama alati osavõtjate vanust ja võimeid. Võib juh-tuda, et nooremad matkajad, jõudnud kuhugi pärrale, ei oma tarvilisel määral enam vaimset jõudu vaatlemiseks ja sü-venemiseks. On hea, kui juht on enne ise jala läbi käinud kavatsetud tee. Matka-juhil tuleb luba hankida koolijuhatajalt või rühmavanemalt korraldatavaks ette-võtteks. Ta peab õiendama formaalsusi, kui soovitakse mõnes kohas sõita ron-giga või laevaga, et ei tekiks ärasõidu eel takistusi. Kui minnakse eramaadele, siis tuleb paluda selleks luba kohaomani-kult või isikult, kelle valduses on nimeta-tud maaala. Juhi või tema abi (kes oleks ühtlasi ka laekur) käes olgu kompass, maakaardid, sõiduplaan, esimese abi paan jne.

Matkaga seotud ühised kulud arvu-tatakse ette välja ja nimetatud summa tasuvad osavõtjad enne teekonna algust juhi või laekuri kätte. Ka ööbimisvõima-lusi peab juht hankima kirjalikult enne matka algust. Parimateks ööbimiskohta-deks on turistidekodud, koolimajad, talud. Juht annab matka alguse ja kogumiskoha igale osavõtjale isiklikult teada märku-sega, et hilinejaid ei oodata. Viimastel tuleb pöörduda koju tagasi, sest üksikult järelematkamine on keelatud. Juht val-vab matkal üldise korra ja viisaka käitu-mise järele. Nii on keelatud lilledel kor-jamine, mis mõne aja pärast niikuinii närt-sinult maha visatakse. Küll aga on luba-tud taimede kogumine herbaariumide jaoks. Matkadel tuleb hoiduda külasta-mast võõrastemaju (meie oludes kõrtse). Nõuab aga äkiline äike seda, siis tuleb juhtida matkajaid ruumi, kus teisi külas-tajaid ei ole. Nooremad matkajad pea-vad hiljemalt kell 22, vanemad hiljemalt kell 23 magama heitma. Ettevalmistustega alustatagu varemalt. Hommikul tuleb tõusta hiljemalt kell 7.

4. **Matka varustus.** Iga matkaja olgu varustatud seljakotiga. Et seljakott veel Eestis vähe on levinud ja võrdlemisi kallis on, võiksid matkajad neid ise oma töökoondustel või käsitöötundides teatud eeskujule järele valmistada. Nad olgu veekindlast riidest ja jaotatud vahede abil eriosadeks. Pikemale matkale on tarvilik kaasa võtta padjapüür, linad ja õhuke vaip, külmemate ilmade jaoks kampsun. Iseenesest mõistetavad on ka hambahari, hambapulber, seep, käterätik, üks vahetus puhas pesu, kaks paari sokke, niiti, nõelu ja haaknõelu.

Kui soovitakse ise toitu valmistada, võetagu kaasa veel nuga, kahvel, taldrik, lusikas ja kruus. Keetmise jaoks olgu üks ühine kerge katel. Tarvilikud on ka pappkaantega märkmik, mille külge on seotud tupega pliiats, ja vastavalt huvi-alale luup, pudelid veeloomade jaoks, taimede kogumise kaaned, paber, liblika-võrk, värvipliiatsid, kodutütre laulik jne. Seljakoti eriosadesse mahutatakse toidutagavarad. Kel juhtub olema, see võtab kaasa ka binokli ja fotoaparaadi.

5. **Toitlustamine.** Et noortel matkajatel on tavaliselt hea isu, siis tuleb ka korraliku toitlustamise eest hoolt kanda. Matkajad valigu endi keskelt korrapidajad, kes oma salgale piima hangivad, kord päevas sooja sööki muretsevad jne. Ei tohiks tekitada raskusi näiteks lõunaks piimasuppi keeta, kartuleid küpsetada ja silku või liha praadida. Esimesteks päevadeks jätkub kodunt kaasavõetud võileibadest ja munadest, hiljem tuleb aga ka õhtu- ja hommikusööki ühiselt muretseda. Lubamatu on rännakul kaasas kanda rohkesti maiustusi või teeäärsetesse kauplustesse sisse joosta, et osta limonaadi, kompekke ja muud sellesarnast. Tarvitagem kaasavõetud raha võimalikult vähem!

6. **Matkaja ja kohalikud elanikud.** Ühte tuleb rännakuil alati veel mees pidada: kohalikkude elanike vastu oldagu viisakas, lahke ja tähelepanelik. Tee ääres töötajatele tuleb ikka soovida „jõudu“ ja vastutulejat, keda mõeldakse küsitleda, peab tervitama sõbralikult, selgesti ja kõvasti. Elanikelt tuleb sagedasti teed küsida, ilusate kohtade ja huvitavate esemete üle teateid paluda,

keelemurde kuulamise mõttes juttu ajada, vett paluda jne. Ütelge siis ka kohe, kes ja kust olete, et olete tulnud maaelu ja tööd tundma õppima ja kodumaa loodusega vahenditult tutvuma. Tehke seda taktiliselt, nii et teie kõnelusest nähtub huvi kohalike elanike huvide ja töö vastu. See austab neid ja nad austavad ja usaldavad siis ka teid. Tekib vastastikune arusaamine ja üksteise hindamine. Teile tullakse siis paremini vastu, katsutakse teile abiaks olla ka kõige kibedamal tööajal. Olge leplikud igasuguste tingimuste ja olukordadega. Ärge unustage tasuda teile lubatud öömaja ega toidu eest. Kui mõnes kohas matkajate soovidele vastu ei tulda, siis tuleb vabandada ja edasi minna. Mingil juhul pole lubatav pikemate seletustega vahekorda teravaks ajada. Olge jutukad, kõnetage ka talu akna all istuvaid vanakesi ja ärge jätke kunagi vastamata teile esitatud küsimusi. Vesteldes niiviisi kohalike elanikega sünnib tõetruu pilt nende tegevusest, olukorrast ja huvidest.

7. **Matka tervishoid.** Millalgi ei tohi alustada ühtegi matka, kui ei tunta end täiesti tervena. Ainult füüsiline heaolu tagab lõbusa tuju ja rõõmsa meeleolu. Rõivastus olgu kerge, sportlik. Üli-rõivastest on soovitatav vihmamantel. Puhkekordadel võib teda ka alla laotada. Eristulist rõhku tuleb panna jalanõudele. Tarvitage avaraid kantud kingi (mitte kunagi tulusi!) ja villaseid sokke. Juhul, kui kingad tee peal loksuma hakkavad, tuleb lõigata sisse ajalehepaberist pinsolid. Jalgade higistamise ärahoidmiseks peab neid pesema iga päev sooja veega, millesse on lahustatud soola. Varvaste vahele panna talki, haudumise korral ka boorvaseliini või linaseid lappe. Lõunaajal ja ka teistel peatustel tuleb jalad lahti võtta. Sokke peab vahetama sageli. Higised sokid tuleb õhtul kohe puhtaks pesta.

Matkal hoolitsege piinlikult puhtuse eest. Peske end korralikult ja sagedasti, et tolm ja higi nahka ei kahjustaks. Kui laupäeval leidub saunaskäimise võimalus, ärge jätke seda kasutamata. Selleks puhuks olgu varuks puhas pesu. Supelge kui võimalik iga päev, aga ainult seal, kus on kätte näidatud soodne supluskoht. Kee-
latud on minna jões või järves tundma-

tus kohas suplema (sügav vesi, hauad, neelukohad!).

Söök olgu lihtne ja toitev. Süüa tuleb korrapäraselt iga päev samal ajal. Köhureketete ärahoidmiseks ärgu tarvitatagu liiga palju marju ja puuvilja nende hooajal. Lõunastamise järel jätkatagu matkamist alles kaks tundi pärast söömist. Lõunapuhkus võiks olla kella 11 ja 15 vahel; sest keskpäevane palavus väsitab tunduvalt. Kuumal ajal võib varahommikul, juba kella 5 paiku teele asuda. Öine puhkus kestku

vähemalt 8 tundi. Varase tõusmise korral tuleb öhtul varem puhkama minna.

Jalakäijad puhaku iga tunni järel, näit. 10 min. See kergendab tunduvalt edasilikumist. Matkamisel koguneb palju verd jalgadesse. Selili lamamine puhates ei korralda küllaldaselt jalgadesse voolanud vere ärajooksu. Seepärast tõstatagu lamades jalad üles kas puu, aia või muu najale. Selline puhkus mõjub väga värskendavalt.

Alma Miller.

E. MÖRD.

JÄNKUPAAR.

Gümnaasiumilõpetajate III kirjandite-võistlus Tallinnas.

23. jaan. 1937 oli üleriigiline gümnaasiumilõpetajate III kirjandite-võistlus. Võistlusele saabus 68 õpilast, neist 32 tütarlast ja 36 poeglast. Meie koolist võtsid võistlustest teatavasti osa Linda Ivanson (Va g.) ja Helvi Kullam (Vb g.). Võistlused peeti Tallinna linna tütarl-kommertsgümnaasiumi saalis.

Võistluskirjandi teemaks oli „Eesti majanduselu arenemise suund ja väljavaated“. Võistlejail oli lubatud tarvitada E. Muugi õigekeelsus-sõnaraamatut ja maateaduse õperaamatut. Töö kestis 5 tundi. Võistlustöö kirjutamise eel viibis kohal ka härra Haridusminister, kes pöördus osavõtjate poole vastava kõnega.

Hindamiskomisjoni kuulusid: H. M. Koolivalitsuse direktor O. J. Kiisel, haridusnõunik Joh. Aavik, koolinõunik J.

Grüntal, güm. dir. K. Koljo ja õpetaja A. Kask. Komisjon hindas tööd saja-punktilise astmiku järgi, andes sisu eest ülimalt 40 punkti, õigekeelsuse eest 30 p., stiili eest 15 p., kompositsiooni eest 10 p. ja välimuse eest ülimalt 5 punkti.

Esimene auhind otsustati anda Tallinna linna poegl-güm. õpilasele Karl Allik'ule (kirjandi märgusõnaks „Boheem“), teine auhind — Saaremaa ühisgüm. õpilasele Arne Vinkel'ile (märgusõnaks „Kauge ring“), kolmas auhind — Läänemaa (Maapsalu) ühisgüm. õpilasele Arnold Eller'ile (märgusõnaks „Valgevälja“). Kiitusekirjad said Pärnu linna poegl-güm. õpil. Valdeku Nurmela (märgus. „Aatom“), Tallinna linna tütarl-kommertsgüm. õpil. Jutta Hiob (märgus. „Eesti“) ja Paide ühisgüm. õpil. Helmi Randla (märgusõna „Salus publica suprema lex est“).

Kooli loterii-allegri.

Traditsiooniline kaheaastase vaheajaga kooli mai-loterii-allegri on ees. Kui see „T. T. G.“ number Teile, õpilased, kätte pistetakse, on teile juba kätte antud ka loterii korjanduslehed. On kätte antud sellepärast, et pühade vaheajal läheks korjandus loterii heaks robinall valla, sest pühade eel ja ajal on inimesed ikka lahkekäelisemad annetamiseks ja rõõmsameeliselisemad korjaja vastuvõtuks. Puutute ju ka pühade vaheajal rohkem kokku oma paremate tuttavatega, heade sõpradega ja lahkete naabritega. Eriti tähtis on see maaõpilastele, kes üle hulga aja jälle omaste ja vanade tuttavate ringi siirduvad, kus neid heameelega nähakse ja jälleägemisrõõmus ka vastutulelikult koheldakse, kui nad ridikulist oma korjanduslehe välja võtavad ja sõbralikus vestluses oma tuttavale-sõbrale ulatavad. Vaevalt et siis keegi tihkak lehe tühjalt tagasi anda, et seega kahandada jälleägemisrõõmu. Kuid ka linnaõpilastele ei

ole pühade vaheaeg halb korjamisaeg. Pärast pühi tuleb päratu rabelemisaeg ja see ei luba palju enam tegelda muuga kui õpingutega.

Meie kooli loteriid on üle linna ja maa kuulsaks saanud selle poolest, et siin on võiduvõimalused kõige suuremad ja võidetavad asjad ka head — nn. prahti meie võitute hulgas ei ole. Samuti on teada, et meie loteriid on olnud ikka ja alati üli-rahvarohked ja ühtlasi huvitavad kõigi muude lõbustuste ja mugavuste tõttu.

Et see on olnud nii, on tulnud meie õpilaste mesilaslikust usinusest loterii-asjade korjamisel ja suurest kohusetundest oma kooli ürituste vastu.

Ei ole kahtlust, et see korjamisind ja kohusetunne püsib praeguses õpilaskonnas edasi. On ju õpilased näidanud eriti käesoleval aastal õige tunduvat omalgatusvõimet ja organiseerimisoskust kõigis ettevõtetes. Nii ei ole kahtlustki, et praegused õpilased varju laseksid heita

oma tegevusele eeloleva loterii korjan-duse suhtes.

On juba kindel traditsioon, et iga õpi-lane valmistab või ostab loteriile anneta-miseks ühe „vearti“ asja, aga korjandu-sega peame saama sellele ühele veel lisaks niipalju asju, et iga õpilase kohta — olgu see suur või väike — tuleks vähe-malt kolm asja. Siis on asi korras ja lote-rii võib uhkesti alata.

Loterii korraldajad — kool ja Laste-vanemate-komitee — ei taha tunnustamata jätta kõige usinamaid korjajaid. Nendele on määratud preemiad nagu varemalki: koolikleidi riie, hea portfell, suvekleidi

riie ja põll. Kõige rohkem korjanud klass sõidab väljaspool järjekorda ekskursioo-nile, kuhu ta ise tahab.

Pärast kevadpühi toimub korjandus-lehtede kontroll. Ühtlasi võetakse vastu korjanduslehed neilt, kes oma korjamis-töö on lõpetanud.

Loterii tuleb teatavasti 30. aprillil ja 1. mail. Peale loterii on muidugi igasugu-sed muud lõbustused, ettekanded, varie-tee, tants jne. — nagu ikka ja alati.

Meie loterii-allegri on suurejooneline ja lõbus mai vastuvõtt, ja et kõik, kõik õnnestuks, selle eeltöödeks parimat indu ja tahet!

Kooli elu.

Õpilaste edasijõudmine 1936./37. õ.-a. III veerandil.

Edasijõudmine paremuse järjekorras:

Klass. Keskm. nr. Koht I p.-a.

I kk.:	3,705	II
Vb g.:	3,641	IV
Va g.:	3,630	V
IVa kk.:	3,620	III
II kk.:	3,603	I
Vb kk.:	3,526	IX
IIIa kk.:	3,502	VIII
IVb kk.:	3,493	XI
Va kk.:	3,471	VI
IVb g.:	3,460	X
IVa g.:	3,449	VII
IIIb kk.:	3,268	XII

Kogu kooli keskmine edasijõudmise number 3,523; I p.-a. lõpul 3,572.

Väga häid otsuseid — 804, häid — 2172, rahuldavaid — 2561, puudulikke — 564, nõrku — 9.

Cum laudesid: I kk. kl. — 3, II kk. kl. — 2, IIIa kk. kl. — 1, IVa kk. kl. 3, IVb kk. kl. — 1, IVa g. kl. — 2, Va g. kl. — 1, Vb g. kl. — 1; kokku — 14.

Vanemate komitee pidu

oli 7. märtsil kell 18.30 T. T. G. saalis. Peol laulis esimeses kavanumbris gümnaasiumi laulukoor õpil. H. Kullam'i juhatusel. Solistina esines prl. I. Vornik; lauluduett oli pr. J. Rästalt ja vil. H. Hansson'ilt. Klaveril esinesid T. T. G. õpilased M. Mikk ja L. Sütt. Viulil kandis ette kaks pala

hr. E. Johanson. Peale nende esines võimlemisrühm õpet. pr. L. Haamer'i juhatusel ja tantsurühm pr. P. Reinbaum-Lindenau juhatusel.

Ettekannetele järgnes tants T. P. G. jazz-orkestri saatel. Osavõtt peost oli keskmine.

Eesti Vabariigi üldine aastapäeva aktus

oli 24. veebr. kell 5, kus esinesid T. T. G.- ja T. T. K. laulukoor õpet. hr. P. Konsap'i juhatusel ja kooli mandoliinikoor samuti P. Konsap'i juhatusel. Peale selle oli rahvatantse P. Reinbaum-Lindenau tantsutrupilt, õpil. H. Kullami laulusoolo, deklamatsioon „Vanemuise“ näitlejal H. Sarap'ilt. Avasõna ütles õpet. F. Laarens, peakõne pidas dir. J. Adamson ja lõppsõna oli õpet. E. Toomse'lt. Orkestri osas esines Politsei Spordiringi orkester O. Jõelaia juhatusel. Osavõtt aktuselt oli ülirohke.

Aktus ja pidu Õpilaspere 10. aastapäeva puhul.

Aktus algas 14. märtsil 17.30 Õpilaspere vanema F. Krimm'i avasõnaga, millele järgnes kaks laulu keskkooli laulukoorilt H. Kullam'i juhatusel. Pikema aktusekõnega esines õpilane H. Maidla. Õpilaspere tegevusest andis aru P. Preedik. Oli veel klaverisoolo õpil. L. Kallak'ult ja laulusoolo õpil. Rüütliilt. Tervitusi üteldi suusõnal, kuid oli läkitatud ka kirjalikult.

Juubeli puhul tervitasid suuliselt dir. J. Adamson, Vanematekomitee esimees hr. A. Juhani, Vilistlaskogu esindaja L. Nigol ja Kommertsgüm. õpilask. esindaja. Kirjalikke tervitusi oli saabunud kõigilt Tartu gümnaasiumide õpilaskondadelt. Aktus lõppes dir. lõppsõna järele ühislauluga „Eestimaa, mu isamaa“.

Aktusele järgnes pidu veerandtunnilise vaheaja järele. Peol esines gümnaasiumi laulukoor õpil. H. Kullam'i juhatusel. Soololaule kandis ette H. Kullam. Klaveripala esitati õpilastelt V. Karheiding'ilt ja V. Torgilt. Meeleolu tõstsid tantsud pr. P. Reinbaum-Lindenau juhatusel (tantsurühm ja A. Asman'i ja A. Oru duett-tants). Üldse õnnestusid kõik ettekanded ja meeoleolu oli kõigil ülev. Kava lõppes kell 8, millele järgnes tants saalis T. P. G. orkestri saatel.

Aktus T.T.G-s Vabariigi XIX aastapäeva puhul.

Aktus Vabariigi XIX aastapäeva puhul peeti 23. veebr. kooli saalis, kuhu õpilased kogunesid pärast neljandat tundi, s. o. kell 12. Aktuse avas dir. J. Adamson. Ettekannetega esinesid T. T. G ja T. T. K. laulukoor õpet. P. Konsap'i juhatusel ja H. Kullam soololauludega. Aktusekõne pidas õpet. prl. S. Ojanson. Aktusel tehti teatavaks ka tänavused kooli stipendiaadid-laureaadid H. Kullam ja L. Hermann. Aktuse lõpetas dir. J. Adamson lühikese kõnega, millele järgnes hümn „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“.

Väljasõidud Elva.

T. T. G. klassid külastasid talvspordi huvides Elvat 27. veebr., T. T. K. klassid 6. märtsil ja II kk. grupp 14. märtsil.

Klassihommikud.

15. veebr. esines Va kk. kõnekooriga.

22. veebr. esines IVb kk. õpil. L. Gärtner laulusoologiga „Minu isamajakene“ ja klaveril mängis sama klassi õpil. S. Kivi Mozart'i „Fantaasiat“.

1. märtsil esines IVa kk. kahekõnega „Kure lääva“ ja laulduetiga „Lõokene“.

15. märtsil laulis IIIb kk. kl. õpil.

H. Rütli laulu „Miks sa nutad, lillekene?“; teiseks esitas L. Tigane deklamatsioonina G. Suitsu „Kevade laulu“.

Kõnevõistlus.

10. III k. 17 korraldas Kirjandusring T.T.G. saalis kõnevõistluse, millest osa võttis 9 kõnelejat. I auhinna vääriliseks tunnistati A. Maidla (Vb g. kl.), II auhinna vääriliseks D. Senter (Va g. kl.) ja V. Aaspere (IV a g. kl.) ja III auh. V. M. Poots (Va kk. kl.).

Korvpalli-kursused.

6. II algasid Spordiringi korraldusel korvpalli-kursused hr. Niiler'i juhatusel. Osavõtjaid oli umbes 20 õpilase ümber.

Turismitähised.

Eesti Turistide Ühing on asunud kõikide Eesti vaatamisväärsete paikade tähistamisele kindlaksmääratud turismitähistega.

Praegu koostab Ühing ülemaaliselt iga maakonna ja kihelkonna vaatamisväärsete paikade nimestikku, mis sisaldab paiga nime, tähtsuse, asukoha, kauguse lähematest liiklemispeatustest ja teedest, teeloolu, peatusvõimalused ja sobiva koha tähisele.

Tähistamine algab kevadel selles järjekorras, kuidas valmivad vaatamisväärsuste loendid iga maakonna kohta.

Tähistamist toimetavad kohalikud noorkotkaste organisatsioonid oma peastaabi lahkel vastutulekul.

Tähised asetatakse kindlaksmääratud kohtadele teede äärde. Tähise juurde asetatakse ühtlasi tahvel paiga asukoha joonisega ja kaugusandmetega.

Tähistamine töötab kujuneda suur-töökse Eesti turismilolude korraldamisel. Tähistatult äratavad vaatamisväärsused üldist tähelepanu ja huvi niihästi kohalikkudes elanikkudes kui ka kõigis matkajais ja rändajais.

Kaanel: Õpilaspere esindus ühes direktori ja õpetaja-hooldajaga.